

A trecut vremea în care omul credea că descinde din maimuță. Genetica dezvăluie că noi, oamenii, suntem urmașii omului de Neanderthal și ai lui Homo sapiens. Mai mult: o nouă rudă a apărut în Siberia. Marea noastră familie nu încetează să se realcătuiască.

6 mai 2010. Informația face ocolul posturilor de radio și de televiziune din lumea întreagă. Publicate în celebra revistă americană Science, cercetările Institutului Max-Planck din Leipzig (Germania) și ale profesorului Richard E. Green de la Universitatea Santa Cruz (Statele Unite) au efectul unei bombe. „Putem spune de acum înainte cu certitudine că a existat un transfer de gene între neanderthalieni și umanoizi”, a anunțat calm Richard E. Green. Nu e chiar ca sosirea martienilor pe Terra, dar pe aproape. Cel pe care l-am considerat multă vreme o rudă îndepărtată, mai puțin evoluată, este de fapt unul dintre „parinții” noștri. Aproximativ 2% din genele sale se regăsesc în patrimoniul genetic al eurasiaticilor, populația originară a Europei și Asiei.

Dacă această informație ne surprinde și ne fascinează în același timp, nu este o întâmplare. Niciodată marea cercetare asupra originilor noastre nu a fost mai activă și atât de susținută. Institutul de paleontologie umană din Paris, care și-a sărbătorit centenarul la începutul lui iunie, anul acesta, reușește să aibă sala plină la toate conferințele sale. Cele animate de staruri ale paleontologiei precum Henry de Lumley, academician și director al Institutului de paleontologie, de Yves Coppens sau Michel Brunet, descoperitorul umanoidului Toumaï în Ciad, unul dintre cei mai îndepărtați strămoși ai omului cunoscuți până în prezent, se desfășoară cu casa închisă. Acești savanți vând cărți ca pâinea caldă și captează audiența cu cronicile lor radiofonice sau conferințele difuzate pe internet.

Interesul pentru marea istorie a omului si a planetei noastre, din preistorie pana la viata dinozaurilor, trecand prin cea a mamutilor, nu se limiteaza numai la Franta. A devenit o pasiune planetara. Inclusiv pentru oamenii de stiinta. Peste tot, acestia sapa, cauta ramasite, analizeaza, decripteaza cu tehnici din ce in ce mai precise si eficace, in regiuni care pana acum au fost putin sau deloc accesibile.

Chinezul Xu Xing a devenit astfel cel mai celebru vanator de fosile din lume. Are la activ 40 de descoperiri majore, dintre care 30 de specii de dinozauri necunoscute pana la el.

Istoria urmelor originilor noastre abunda de anecdote care o face simpatica in ochii marelui public. Cea mai bogata in simboluri este o descoperire facuta in 2008. Fragmentele dintr-un schelet de australopitec, vechi de 2 milioane de ani, au fost aduse la lumina dintr-o grota din Africa de Sud de catre Matthew Berger, fiul paleoantropologului Lee Berger. Matthew avea numai 9 ani cand a dat, din intamplare, peste acest hominid, „deschizand un nou capitol in evolutia omului”, conform spuselor tatalui sau, mandru de odrasla sa.

Nu trece o saptamana fara ca un studiu sa adauge o noua piesa la puzzle-ul istoriei originilor noastre. Ultima descoperire este o noua specie de dinozauri cu coarne gigantice in Mexic. Si mai fascinant: aducerea la lumina a unui simplu os dintr-o ureche de hominid dintr-o grota de la Denisova, in Altaiul siberian. Ca un miracol, a fost posibila recoltarea unui fragment de ADN din acest os. Analiza sa, descrisa la sfarsitul lui martie in revista Nature, pasioneaza comunitatea stiintifica. „Micul om de Siberia”, cum l-a numit Yves Coppens, este vechi de 40.000 de ani. Cu toate acestea, nu are aceleasi caracteristici genetice ca si contemporanii sai, Homo sapiens si omul de Neanderthal.

Omul din Denisova nu descinde nici din marea migratie din Africa a stramosilor lui Neanderthal, de acum 500.000-300.000 de ani, nici din cea a omului modern, Homo sapiens, de acum 50.000 de ani. O descoperire care demonstreaza emergenta unui nou tip de hominid. O data in plus, Institutul Max-Planck este la originea acestei descoperiri. Acest laborator din Leipzig a devenit in cativa ani Mecca antropologiei evolutive, iar Svante Pääbo, directorul departamentului de genetica, noul guru al deciptarii ADN-ului ancestral.

Chiar paleontologii, mereu foarte atasati de descoperirile si de oscioarele lor pentru descifrarea trecutului, recunosc aportul considerabil al geneticii in materie de antropologie evolutiva.

In ciuda a toate, perioade intregi din preistorie si o mare parte din misterul originii noastre raman sa fie descoperite, recunosc cercetatorii. Campul posibilitatilor este vast. Ar putea rapid sa oblige la regandirea arborelui genealogic al umanitatii. (G.B.)

SURSA: Think.HotNews.ro